

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 13.

W Krakowie 29. Kwietnia 1916.

Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE”

Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się w miarę potrzeby. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucje, korporacje, oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE”

za ustnem lub pisemnym zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318.

— Bez odpowiedzialności. —

Czwarta pożyczka wojenna.

Wedle prospektu czwartej austriackiej pożyczki wojennej wydano dwa typy pożyczki: obligacje 5 1/2 procentowej, czterdziestoletniej, wolnej od podatku, amortyzacyjnej pożyczki, oraz 5 1/2 procentowej, siedmioletniej bony skarbowe, wolne od podatku, zwracalne 1. czerwca 1923.

Dla subskrybujących z kół wielkiego przemysłu i handlu większą korzyść przedstawiają bony skarbowe, gdyż umożliwiają rychłe ponowne użycie wyłożonego kapitału dla celów gospodarczych. Dla ogółu subskrybujących korzystniejszą lokatę stanowi pożyczka czterdziestoletnia, której rentowność w razie wylosowania po 5 latach wynosi 7.078%, po 10 latach 6.346%, po 20 — 6.184%, a po upływie lat 40 — 5.998%. Oprocentowanie czwartej pożyczki wojennej przewyższa tedy znacznie dochód z normalnych wkładów. Jeśli się w końcu weźmie pod uwagę udogodnioną stopę procentową lombardów, przewidzianą dla bonów skarbowych na 3 lata, a dla obligacji pożyczki na lat 5, stają się korzyści płynące z subskrypcji na pożyczkę czterdziestoletnią tembardziej widoczne.

W subskrypcji czwartej pożyczki wojennej winny wziąć jak najwydatniejszy udział wszystkie warstwy społeczeństwa, w poczuciu patriotycznego obowiązku jak również przez wzgląd na własny interes.

Z apelem tym zwraca się Izba handlowa i przemysłowa przede wszystkim do przemysłowców i kupców swego okręgu, jakkolwiek doskonale warunki subskrypcji, dające gwarancję najpewniejszej lokaty kapitału, umożliwiają nawet uboższym warstwom wzięcie w niej udziału.

Po rozpisaniu trzeciej pożyczki wojennej wydało Ministerstwo skarbu (26. X. 1915) do wszystkich podlegających mu urzędów i instytucji eraryalnych rozporządzenie, zalecające użycie do subskrypcji na ową pożyczkę kaucyi i wadyów, szczególnie książeczek wkładowych kas oszczędności, złożonych dla zabezpieczenia należytości, a to pod warunkiem, iż obligacje pożyczki, nabyte z owych pieniędzy, przeznaczone zostaną nadal, zamiast zrealizowanych książeczek, wzgl. zamiast podjętych kwot, na kaucye lub wadya.

Rozporządzeniem z 6. kwietnia 1916 L. 24024 zarządziło Ministerstwo handlu uwolnienie takichże kaucyi i wadyów, również i dla czwartej pożyczki wojennej. Należy się więc spodziewać, iż właściciele kaucyi i wadyów, wiedzeni poczuciem patriotyzmem, zwrócą się do urzędów, w których kaucye ich są złożone, z żądaniem zamiany tychże, lub ich części, na obligacje czwartej pożyczki wojennej, przyczem jak wynika z ogłoszonej subskrypcji, osiągną o wiele korzystniejszą od dotychczasowej lokatę swoich pieniędzy.

Odpowiednich wzorów na podania, domagające się uwolnienia kaucyi i wadyów do celów subskrypcji, dostarcza Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

Rozporządzeniem z dnia 18. kwietnia 1916 (Dz. p. p. 109) zarządziło Ministerstwo skarbu, iż obligacje czwartej pożyczki wojennej mogą być użyte do płacenia podatku od zysków wojennych na następujących warunkach: obligacje czterdziestoletniej, 5 1/2-procentowej, amortyzacyjnej pożyczki państwowej przyjmuje się po K. 92.50, 5 1/2-procentowe bony skarbu państwa płatne 1. czerwca 1923 po 95 K. za pełnych 100 K. podatku, jeżeli wysokość kwoty, mającej się

uścić tytułem podatku nie jest niższą niż wartość przyjętej obligacji. — Obligacje, jako podatek składac należy wraz z wszystkimi jeszcze nie zapadłymi kuponami. Za każdy bieżący kupon zwraca się właścicielowi odsetki, aż do dnia zapłaty względnie zalicza się je przy składaniu podatku. Wartość brakujących kuponów odlicza się od przyjętej sumy obligacji. — Aż do wydania statych obligacji przyjmuje się jako podatek od zysków wojennych kwity tymczasowe (Interimscheine), przyczem wynagradza się płatcemu 5 1/2-procentowe odsetki od 1. czerwca 1916 do dnia zapłaty.

Ewentualna nadpłata, o ile nastąpiła w obligacjach czwartej pożyczki wojennej, będzie uiszczającemu podatek zwróconą również w takich obligacjach.

Przy trzeciej pożyczce wojennej urządziły niektóre przedsiębiorstwa przemysłowe za przykładem Niemiec zbiorowe subskrypcje robotników, które cieszyły się licznym udziałem i wydawały znaczne rezultaty.

Urządzenie to polega na tem, że firma przyjmuje zgłoszenie na pożyczkę wojenną od swoich funkcjonariuszy po złożeniu przez nich zaliczki oraz zobowiązania, iż resztę spłacać będą w ratach tygodniowych lub miesięcznych. Przytem zwykle przyznaje się natychmiastowe korzystanie z odsetek. Kwotę łączną zgłoszeń wszystkich funkcjonariuszy podaje firma jako własną subskrypcję w miejscu zgłoszeń (Zeichenstelle) i składa ze swej strony wpłaty, przyczem z reguły korzysta z udzielanych pod dogodnymi warunkami pożyczek.

Spisy towarów i ograniczenia obrotu.

Zgłaszanie zapasów materii wełnianych i półwełnianych, wyrobów konfekcyonowanych z tychże, wyrobów trykotowych oraz konfekcyi.

Rozporządzeniem z 15. kwietnia 1916 Dz. p. p. 104. zarządziło Ministerstwo handlu zgłoszenie zapasów materii wełnianych i półwełnianych, towarów konfekcyonowanych z tychże, wyrobów trykotowych oraz koców.

Zgłoszeniu podlegają wszelkie tkaniny i materiały trykotowe z wełny, odpadków wełnianych, wełny sztucznej, (także przerabiane z innymi materiałami) bez względu na szerokość i wagę, jako to: przepisane wojskowe materje szare (feldgrau und hechtgrau), materje przeznaczone na mundury dla oficerów, wszelkie inne materje na mundury dla żołnierzy i oficerów, podszewki, materje na kamasze i onuce oraz wszelkie inne materje z wełny, odpadków wełnianych i wełny sztucznej; dalej gotowa i znajdująca się w toku roboty konfekcyja wojskowa, męska, damska i dziecinna (z wyjątkiem używanej), a mianowicie: konfekcyja wojskowa, odzież wierzchnia dla mężczyzn i chłopców oraz odzież wierzchnia damska i dziecinna; wkończ koce i materje na koce z materiałów wszelkiego rodzaju, jak: koce dla żołnierzy, derki dla koni wszelkiej wielkości i wagi, gotowe i w metrach.

Osoby, firmy, stowarzyszenia i korporacje autonomiczne, zajmujące się wyróbką, przeróbką, sprzedażą lub przechowywaniem wymienionych artykułów, obowiązane są przed dniem 15. maja 1916 zgłosić Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie, wedle stanu z 30. kwietnia wszystkie te materje, których zapas w jednym gatunku (podszewki oraz materje na kamasze i onuce podpadają pod jeden gatunek) wynosi więcej niż 100 m. oraz te towary konfekcyonowane, których zapas jednej sorty (odzież męska i dla chłopców, dalej damska i dziecinna podpada także pod jedną sortę) wynosi więcej niż 50 sztuk.

Każda osoba obowiązana do zgłoszenia winna prowadzić książkę składową (Lagerbuch), w której ma być uwidoczniony stan zapasów zgłoszonych, ich ubytek i przyrost.

Formularze zgłoszeń do nabycia w biurze Izby. Wszelkie przekroczenia tego rozporządzenia podlegają karze pieniężnej do 5000 K. lub karze aresztu do 6 miesięcy. Z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia traci ważność rozporządzenie ministerjalne z 6. grudnia 1915 (Dz. p. p. 357).

Zgłaszanie wyrobów z cyny i aliażów cynowych.

Rozporządzeniem z dnia 20. kwietnia 1916 zarządziło Ministerstwo handlu zgłaszanie wyrobów, sporządzonych w przeważnej części z cyny lub aliażów cyny.

Zgłoszeniu podlegają: cynowe blachy, tabliczki, płyty, łożki, kawałki cyny surowej, folie, dzbany, wszelkie naczynia jak miski, talerze, filiżanki, pokrywki, łyżki, hechtarze i inne sprzęty, o ile nie posiadają szczególnej wartości artystycznej lub historycznej, wanny, kurki, armatury, oraz części składowe aparatów, w szczególności formy do lania świec.

Obowiązkowi zgłoszenia nie podlegają zapasy, wynoszące mniej, niż 5 kg. Przedmioty wymienione zgłosić należy wedle stanu z 1. maja b. r. przed 31. maja bez względu na to, czy należą do urzędzenia przedsiębiorstwa, czy też służyć mają do przeróbki, handlu lub innych celów, oraz czy są obecnie w użyciu, czy też nie.

Obowiązek zgłoszenia ciąży na właścicielu wzgl. przechowawcy. Formularze zgłoszeń są do nabycia u władz politycznych I. instancyi, w urzędach gminnych oraz w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Ograniczenie sprzedaży bawełny oraz tkanin i wyrobów bawełnianych.

Dnia 13. kwietnia 1916 wydanem zostało (Dz. p. p. 100) rozporządzenie ministerjalne, dotyczące ograniczenia sprzedaży bawełny oraz tkanin i wyrobów bawełnianych.

W myśl tego rozporządzenia tracą ważność wszelkie umowy co do kupna i dostawy bawełny, odpadków bawełnianych, odpadków przędzy bawełnianej, bawełny sztucznej oraz tkanin i innych wyrobów z tych materiałów, zawarte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a dotychczas nie wykonane. Wyłączone od tych postanowień są umowy, dotyczące materiałów, co do których wydane zostały zezwolenia na przeróbkę i używanie po myśli poprzednich rozporządzeń ministerjalnych.

Odnosne umowy przesłać należy w oryginale Centrali bawełnianej (Wien I. Maria Theresienstrasse 32/34) w przeciągu 8 dni od pojawienia się obecnego rozporządzenia.

Rozporządzenie nie dotyczy dalej umów o kupno farbowanej, blichowanej, merceryzowanej lub w inny sposób uszlachetnionej przędzy bawełnianej, nici, tkanin i innych wyrobów, tudzież przędzy bawełnianej powyżej Nr. 60, jak również wymienionych na wstępie artykułów, pochodzących z zagranicy.

Bawełnę, odpadki bawełniane, odpadki przędzy bawełnianej, bawełnę sztuczną, przędzę surową aż do Nr. 60 włącznie oraz nici, materiały surowe i konfekcyę z tychże, dalej materje na mundury, plecaki, chlebaki i namioty, wolno odtąd oferować na sprzedaż jedynie Zarządowi wojskowemu wzgl. Centrali bawełnianej w Wiedniu.

Obrót przędzą i wyrobami z przędzy blichowanej lub farbowanej oraz przędzy powyżej Nr. 60, z wyjątkiem materji na mundury, plecaki, chlebaki i namioty nie uległ żadnym ograniczeniom.

Osoby, posiadające bawełnę, odpadki bawełniane, odpadki przędzy i materji bawełnianych, wzgl. bawełnę sztuczną oraz sporządzone z nich przędze, nici, towary i konfekcyę, obowiązane są oferować je Centrali wedle wydawanych w miarę potrzeby zarządzeń Ministerstwa handlu, mających na celu pokrycie zapotrzebowania Zarządu wojskowego lub władz rządowych.

Wyłączone z pod tego obowiązku są tylko ilości towarów przeznaczone do prywatnego użytku właściciela.

Objęte takim zarządzeniem artykuły odesłać ma właściciel lub przechowawca w przeciągu 10 dni na ręce Centrali bawełnianej. W razie nieprzyjęcia towaru przez Centralę, może nim właściciel swobodnie rozporządzać. Cenę za ilości kupowane przez Centralę wyznacza specjalnie w tym celu stworzona komisya. Te nadzwyczajne zarządzenia nie dotyczą towarów sprowadzonych lub zamówionych zagranicą przed 1. stycznia 1916.

Ministerstwo handlu ustanowiło organa kontrolne, upoważnione do wglądania w księgi handlowe, korespondencyę itd. kupców, celem wykonywania potrzebnej kontroli.

Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają

karze pieniężnej do 5000 K. lub karze aresztu do 6 miesięcy.

Ograniczenie sprzedaży mundurów wojskowych.

W myśl rozporządzenia ministerjalnego z 9. kwietnia 1916 (Dz. p. p. 98) sprzedawac wolno części mundurów wojskowych (czapki, bluzy, spodnie, płaszcze itp.) oraz paski rzemienne (Leibriemen) identyczne lub podobne do używanych w armii, jedynie Zarządowi wojskowemu, osobom, należącym do siły zbrojnej za okazaniem legitymacyi opatrzonej pieczęcią pułku, oraz osobom przez nie do kupna upoważnionym, o nie wykazują się potwierdzeniem władzy wojskowej.

Sprzedaż powyższych artykułów przemysłowcom, zajmującym się ich wyrobem lub handlem, nie podlega żadnym ograniczeniom.

Sprzedaż cukru lodowatego i syropu cukrowego.

Izba handlowa i przemysłowa podaje do wiadomości kupców, iż sprzedaż cukru lodowatego i syropu cukrowego nie podlega ograniczeniom rozporządzenia ministerjalnego z 4. marca b. r. (Dz. p. p. 61); towary te nabywać można bez oddawania kart cukrowych lub poświadczeń poboru (Bezugsscheine).

Natomiast sprowadzanie cukru celem fabrykacji cukru lodowatego i syropu, zezwolonem jest jedynie za oddaniem karty wzgl. poświadczenia.

Wywóz jelit środkowych.

Podania o wywóz jelit środkowych (Mitteldärme) z Monarchii przedkładać należy Ministerstwu skarbu za pośrednictwem właściwej Izby handlowej i przemysłowej.

Celem przyspieszenia sprawy zaleca Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie wnoszenie podań osobno o wywóz jelit środkowych, a nie w połączeniu z innymi gatunkami jelit.

Przewóz i wywóz towarów ze Szwecyi.

W Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie przeglądać można wykaz artykułów, które podlegają zakazowi przewozu wzgl. wywozu ze Szwecyi.

Wywóz drzewa do Niemiec.

Zakaz wywozu drzewa z Austrii dawał się dotkliwie odczuć niemieckim tartakom i szlifierniom, skazanym głównie na dowóz drzewa z Czech.

Obecnie został ten zakaz wywozu za staraniem czeskich interesentów drzewnych zniesiony.

Zniesienie cła na sól.

Rozporządzeniem ministerjalnem z 17. kwietnia 1916 (Dz. p. p. 105) zniesionem zostało aż do dalszych zarządzeń cło na sól przy imporcie do Monarchii.

Sprawy przemysłu i handlu.

Wojenny Związek przemysłu olejów i tłuszczów.

Minister handlu wydał dnia 15. kwietnia 1916 (Dz. p. p. 107) statut „Wojennego Związku przemysłu olejów i tłuszczów“. — W myśl tego statutu przysługuje członkom Związku czynne i bierne prawo wyborcze. Są oni obowiązani popierać jak najusilniej wszystkie cele Związku, unikać wszystkiego, co zadania jego mogłoby utrudnić, udzielać kierownictwu wszelkich objaśnień w sprawach dotyczących Związku oraz poddać swe przedsiębiorstwa koniecznej kontroli, o ile wymagają tego cele Związku.

Celem pokrycia wydatków na prowadzenie Związku ustanowiono wkładkę zastosowaną do rozmiarów interesu członka.

Przedsiębiorstwa należące do Związku, przydzielone będą do poszczególnych grup, utworzonych w jego łonie w liczbie dziesięciu. Członkowie wybierają wedle tych grup swoich zastępców na zgro madzenie Związku. Wybrani zastępcy mają czynne i bierne prawo wyboru do Wydziału Związku. W Związku utworzonym zostanie biuro obrachunkowe, które prowadzić będzie ewidencyę zużycia olejów i tłuszczów oraz ich przetworów przez przedsiębiorstwa, stojące poza Związkiem.

Organami Związku są: Dyrekcya Związku, Wydział i walne zgromadzenie. Dyrekcję mia-

nuje minister handlu. Składa się ona z przewo-
dniczącego, pierwszego i drugiego zastępcy, oraz
sześciu członków. Dyrekcyja reprezentuje Związek
na zewnątrz. Prawo podpisu przysługuje przewo-
dniczącemu lub jednemu z zastępców. — Rzeczą
Kierownictwa jest również zorganizowanie i prze-
prowadzenie wyborów zwykłych i uzupełniają-
cych. Zebrania Związku odbywają się w Wiedniu.
Są one uprawnione do podejmowania uchwał bez
względów na ilość obecnych o ile zaproszono
wszystkich członków i komisarzy rządowych. Ko-
misarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.
Przy głosowaniu rozstrzyga większość głosów.
Dyrekcja upoważniona jest do przyjmowania urzę-
dników i personelu pomocniczego; przyjęcie osób
na stanowisko kierujące wymaga zatwierdzenia
Ministerstwa handlu. Przewodniczący i jego za-
stępcy kierują całą działalnością Związku, zwo-
lują zebrania, przewodniczą na nich i mają prawo
głosu.

Wydział Związku składa się najwyżej z 20
członków wybranych na walnem zgromadzeniu
z koła zastępców grup z 3 członków mianowa-
nych przez ministra handlu z grona stojących poza
związkiem przedsiębiorstw przemysłowych, zuży-
wających oleje, tłuszcze i ich przetwory. Każda
wybiera do wydziału pewną wyznaczoną liczbę
przedstawicieli oraz ich zastępców. Wydział jest
organem doradczym Dyrekcyi i ma prawo wno-
szenia zażeń na jej ręce. Zebrania wydziału
odbywają się w Wiedniu. Wydział ma prawo po-
dejmuwania uchwał, o ile zaproszono wszystkich
członków, Dyrekcyę i komisarzy rządowych, a po-
łowa członków jest obecna.

Przewodniczący, członkowie Dyrekcyi i komi-
sarze nie biorą udziału w głosowaniu. Przy gło-
sowaniu rozstrzyga większość głosów.

Walne zgromadzenie Związku skła-
da się z przedstawicieli członków Związku, wy-
bieranych wedle grup. Odbywa się ono w Wie-
dniu, w razie potrzeby lub z polecenia Ministra
handlu.

Wybór tych przedstawicieli odbywa się drogą
pismną.

W zgromadzeniu mogą brać udział także człon-
kowie Wydziału, mianowani przez Ministra z po-
śród stojących poza Związkiem przedsiębiorstw
przemysłowych, przetwarzających oleje, tłuszcze
oraz ich przetwory. Walne zgromadzenie upra-
wnione jest do uchwał, o ile zaproszono wszystkich
członków, dyrekcyę i komisarzy rządowych, a
obecna jest przynajmniej trzecia część członków.
W razie braku kompletu odbywa się pół godziny
po rozwiązaniu poprzedniego drugie zgromadze-
nie bez względu na ilość obecnych. Przy gło-
sowaniu rozstrzyga większość. Przewodniczący, człon-
kowie dyrekcyi, mianowani przez Ministra człon-
kowie Wydziału i komisarze nie biorą udziału
w głosowaniu. Zgromadzenie wybiera przedstawi-
cieli do Wydziału, bada i przyjmuje zamknięcie
rachunków, tudzież decyduje w sprawach gospo-
darczych Związku.

Członkowie Dyrekcyi oraz Wydziału speł-
niają swe funkcje honorowo. Są oni, podobnie, jak
i płatni funkcjonariusze Związku, obowiązani do
pełnej bezstronności, sumiennosci i dyskrecyi.

Związek stoi pod nadzorem państwowym, wy-
konywanym przez komisarzy rządowych zama-
nowanych przez Ministerstwo handlu i inne in-
teresowane Ministerstwa. Komisarze brac mają
czynny udział we wszelkich zebraniach organów
Związku. Wszystkie postanowienia i rozporządze-
nia Dyrekcyi Związku podlegają zatwierdze-
niu Ministerstwa handlu.

Dla rozpatrywania różnic i nieporozumień, ja-
kie wyłonić się mogą w sprawach Związku mię-
dzy jego członkami, utworzony będzie osobny sąd
rozjemczy, złożony z mianowanego przez Ministra
handlu i Ministra sprawiedliwości funkcjonariusza
sądowego, jako przewodniczącego, oraz czte-
rech mianowanych przez Ministra członków.
Członkowie sądu nie mogą należeć ani do Dyrek-
cyi ani do Wydziału Związku.

Subwencje dla stowarzyszeń opieki nad młodzieżą rękodzielniczą.

Rada szkolna krajowa w Białej przypomina, iż
stowarzyszenia opieki nad młodzieżą rękodzielnic-
zą, o ile pragną uzyskać subwencję państwową
na rok 1916/17 winny w myśl reskryptu ministe-
ryalnego z dnia 30. października 1913 do L. 58973
XX. c. wnieść podania o zasiłek najpóźniej do
dnia 30. września b. r.

Do prośby dołączyć kartę katastralną
przeписaną przez c. k. Ministerstwo robót publi-
cznych wraz z opinią Instruktora stowarzyszeń
przemysłowych.

Rekwizycya spirytusu na Węgrzech.

W węgierskim dzienniku urzędowym pojawiło
się 1. kwietnia b. r. rozporządzenie Ministerstwa
skarbu, wedle którego połowa ilości spirytusu,
który ma być wyprodukowany w kwietniu w go-
rzelniach, podlegających podatkowi konsumcyjne-
mu, zarekwirowana zostanie dla celów ogólnego
zapotrzebowania.

Ściąganie pretensyi na obszarach okupowanych państw nieprzyjacielskich.

Ces. niemiecka Komisya dla odszkodowań
w Berlinie umożliwila — jak wiadomo — ściga-

nie pretensyi u dłużników zamieszkałych na te-
renie okupowanym państw nieprzyjacielskich,
których dobra zostały przez Niemców zajęte; w
postępowaniu odszkodowawczem (Entschädigungs-
verfahren) uwzględnią Komisya zgłoszone preten-
sye.

Skoro się zgłosi ilość wierzycieli, których łączne
pretensye przewyższają wysokość odszkodowania
i nie nastąpi porozumienie z dłużnikiem, natenczas
Komisya deponuje sumę pretensyi i pozostawia
wierzycielom dochodzenie praw w drodze są-
dowej.

Stosunki płatnicze asekuracyi tryesteńskich.

Wedle informacji udzielonej Izbie handlowej
i przemysłowej w Celowcu przez Ministerstwo
spraw wewnętrznych, przeniosły tryesteńskie to-
warzystwa ubezpieczeń: Assicurazioni Generali
i Runione Adriatica di Sicurtà swe biura central-
ne, jakoteż przeważną część majątku na czas woj-
ny do Wiednia. Obu towarzystwami kierują obe-
nie dyrektorzy krajowi pod ścisłą kontrolą pań-
stwową.

Towarzystwa te mają wprawdzie rozgałęzione
interesa we Włoszech, gdzie złożyły znaczne kau-
cye, obroty ich jednak we Włoszech oparte są
jedynie na wpłatach tamtejszych filii.

Interesy austriackich ubezpieczonych doznają
należytej ochrony.

Paszporty do podróży do Niemiec.

Rozporządzeniem urzędu spraw zagranicznych
w Berlinie upoważniono niemieckie konsulaty
w Austro-Węgrzech do wydawania osobom, które
z całą pewnością są zaufania godne, trwałych wiz
paszportowych do przekraczania granicy niemiec-
kiej, z trzymiesięczną ważnością, o ile wymaga te-
go wzgląd na nieprzerwane utrzymanie stosunków
gospodarczych między państwem niemieckiem i
Monarchią austro-węgierską.

W odnośnych prośbach należy konieczność czę-
stego przekraczania granicy wykazać poświadcze-
niami władz niemieckich, oraz oznaczyć miejsce
przekraczania granicy i oprócz dwu egzemplarzy
fotografii, potrzebnych dla konsulatów, przedło-
żyć trzeci egzemplarz dla użytku odnośnej wła-
dzy granicznej.

Zwraca się jednak uwagę, że taka trwała wiza
paszportowa udzielaną będzie tylko w przypad-
kach, w których nie chodzi o lokalny ruch grani-
czny, w tych bowiem przypadkach pozostają na-
dał w mocy udzielane teraz przez niemieckie gra-
niczne urzędy kontrolne przepustki dla ruchu gra-
nicznego (Passierschein).

Interesowani tedy, którzy w niemiecko-austriac-
kim lokalnym ruchu granicznym chcą częściej
granicę przekraczać, muszą, jak dotąd, odnosić się
wyłącznie do granicznych urzędów kontrolnych
o wydanie przepustek.

Prośby zaś o udzielenie trwałej wizy będą tylko
wtedy w konsulacie niemieckim wzięte pod roz-
wagę, jeżeli interesowany przedłoży potwierdze-
nie granicznego urzędu kontrolnego, że urząd ten
nie uznaje się kompetentnym do wydania grani-
cznej przepustki na dłuższy czas.

Ajenci austro-węgierscy w Konstantynopolu.

W biurze Izby handlowej i przemysłowej w Kra-
kowie otrzymać mogą interesowane firmy listę
zdolnych i zaufania godnych austro-węgierskich
agentów handlowych w Konstantynopolu.

Ogłoszenia dostaw i sprzedaży.

Rozpisanie robót budowlanych.

Dyrekcja kolei północnej w Wiedniu rozpisuje
licytację na wykonanie robót budowlanych na
dworcu towarowym stacyi Cieszyn.

Roboty ukończone być mają przed 15. września
1916.

Oferty opatrzone stemplem na 1 K. wnosić na-
leży do kancelaryi c. k. Dyrekcyi kolei północnej
we Wiedniu (II. Nordbahnstrasse 50) przed dniem
9. maja 1916.

Formularzy ofertowych oraz bliższych infor-
macyi udziela c. k. Oddział kolejowy c. k. Dy-
rekcyi kolei północnej w Bielsku.

Sprzedaż lakieru spirytusowego do skór.

Zarząd wojskowy sprzeda około 40.000 kg. szare-
go (hechtgrau) lakieru spirytusowego
do skór z magazynu mundurów wojskowych
Nr. 4. w Kaiserebersdorf w cenie po K. 2.20 za
kilogram.

Oferty wnosić należy do 3. Oddziału (Bestell-
gruppe) c. i. k. Ministerstwa wojny w Wiedniu.

Próbki farb obejrzeć można w Magazynie mun-
durów wojskowych Nr. 4. w Kaiserebersdorf

Sprawy Królestwa Polskiego.

Ceny buraków cukrowych w Polsce w kampanii 1916/17.

W myśl rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa
wojskowego w Lublinie z dnia 31. marca 1916 r.
winny cukrownie w umowach o cenę buraków cu-
krowych na kampanię w r. 1916/17 zobowiązać się
do płacenia co najmniej K. 4.16 za 100 kg. wagi
netto, loco cukrownia, względnie stacya kolejowa,
położona najbliżej miejsca produkcji.

Dla umów w sprawie dostawy buraków zawar-

tych przed wejściem w życie tego rozporządzenia,
obowiązują analogiczne ceny minimalne, o ile w
umowie nie ustanowiono cen wyższych.

W sprawie dostaw ubocznych, jak nasienie bu-
raków, wytloki, szlam itp., obowiązują nadal po-
stanowienia, dotyczące umów o dostawę buraków
na kampanię 1915/16. — Wszelkie umowy o do-
stawę buraków nie zawarte z cukrowniami, wzglę-
dnie celem przeróbki buraków na inne produkty
przemysłowe, a nie na cukier, ważne są w każdym
wypadku tylko za zezwoleniem Jeneralnego Gu-
bernatorstwa wojskowego.

Podjęcie działalności przez Towarzystwo prze- mysłowców Królestwa Polskiego.

Towarzystwu Przemysłowców Królestwa pol-
skiego w Warszawie zezwolono na podjęcie dzia-
łalności na podstawie zatwierdzonych statutów
w obrębie Wojskowego Generał-Gubernatorstwa
i na utworzenie w tym celu filialnego zarządu
w Lublinie.

Dostawa śrub i muter w Polsce.

C. i. k. Kierownictwo budowy w Zawichoście
rozpisuje dostawę śrub i muter w ilości 60.000
kg. loco dworzec w Nadbrzeziu.

Zapytania zwracać należy pod adresem „Schrau-
ben und Muttern für Holzbrücken, K. u. k. Bau-
abteilung Zawichost, Polen“.

Kredytowanie należności przewozowych na ko- lejach w Królestwie.

Zarząd kolei w zajętej przez Austrię części Kró-
lestwa (K. u. k. Heeresbahn) zaprowadził w swym
obrębie kredytowanie należności przewozowych
w podobny sposób, jak to ma miejsce na kolejach
austriackich.

L. 47408/16
III. b.

t. j. ceny najwyższe, po których następujące artykuły, niezbędne do codziennego utrzymania, sprzedawać wolno:

Szt.	Kg.	Litry	A r t y k u ł	C e n a		Szt.	Kg.	Litry	A r t y k u ł	C e n a	
				K	h					K	h
1			Mąka pszenna chlebowa . za 1 kg.	—	50	100			2) Głowy ponad 3 kg. za 100 kg.	93	95
1			Mąka pszenna kuchenna Nr. II. za 1 „	—	66	100			3) Głowy poniżej 3 kg. za 100 kg.	96	45
1			Grysik pszenny za 1 „	—	88	100			4) Kostki w kartonach za 100 kg.	95	45
1			Mąka pszenna kuchenna Nr. I. za 1 „	—	98	100			5) Kostki w skrzyniach za 100 kg.	96	95
1			Mąka pszenna piekarska: za 1 kg. .	1	18	100			6) Mączka w workach po 25 kg.		
1			Mąka żytnia chlebowa: za 1 „	—	50				i 50 kg. za 100 kg.	96	45
1			Mąka pszenna jednolita rumuńska			100			7) Grysik w workach po 25 kg.		
1			za 1 klg.	—	60				i 50 kg. za 100 kg.	95	45
			Chleb za każde 140 gramów . .	—	7				B. w handlu detajl.:		
			(W razie kupna chleba o wadze tylko			1			a) Jeżeli sprzedaż nie odbywa		
			70 gr., wynosi cena za ten kawałek 4 h.)						się w oryginalnem opakowa-		
1			Krupy jęczmienne Nr. 10: za 1 kg.	—	64				niu cena wszystkich sort cukru		
1			Krupy jęczmienne Nr. 9: „ 1 „	—	66				rafinowanego z wyjątkiem		
1			Krupy jęczmienne Nr. 8: „ 1 „	—	68				kostkowego za 1 kg.	1	03
1			Mąka kukurudziana za 1 kg. . .	—	66				Cukier kostkowy za 1 kg. . .	1	05
1			Grysik kukurudziany za 1 kg. . .	—	74				b) w oryginalnem opakowaniu:		
1			*) Mięso pierwszej jakości: a) krzy-			1			1) Duże głowy za 1 kg.	—	98
			żówka, zrazówka, rozbef, ro-			1			2) Głowy ponad 3 kg. za 1 kg. .	—	99
			zbratel, legawka, lejsztuk i			1			3) Głowy poniżej 3 kg. za 1 kg. .	1	01
			plecówka z dokładką	7	04	1			4) Kostki w kartonach za 1 kg.	1	01
			b) krzyżówka, zrazówka bez			1			5) Kostki w skrzyniach za 1 kg.	1	01
			dokładki	7	56	1			6) Mączka w workach po 25 kg.		
			c) szponder, górna sztuka i						i 50 kg. za 1 kg.	1	01
			mostek	5	44	1			7) Grysik w workach po 25 kg.		
1			Mięso drugiej jakości: a) krzyżów-			100			i 50 kg. za 1 kg.		01
			ka, zrazówka, rozbef, roz-						8) Cukier krystaliczny a) w han-		
			bratel, legawka, lejsztuk i						dlu hurtownym przy sprze-		
			plecówka z dokładką	5	40				daży z workiem za 100 kg.	92	45
			b) krzyżówka, zrazówka bez			1			b) w handlu detajlicznym		
			dokładki	5	80				za 1 kg.	—	96
			c) szponder, górna sztuka i			1			Nafta: przy sprzedaży detajlicznej		
			mostek	4	80				w ilościach mniejszych niż		
1			Cielęcina:			1			zawartości jednej beczki:		
			a) dych, kotlety za 1 kg. . . .	5	28	1			a) za 1 kg.	—	56
			b) łopatką, mostek, karczek			1			b) za 1 litr	—	48
			za 1 kg.	4	56				Sól kamienna	—	22
1			Mięso wieprzowe: a) poledwica,			1			Sól warzonkowa	—	28
			kotlety i szynka	5	76				Węgiel kamienny (z kopalni Siersza,		
			b) łopatką i boczek	5	28				Jaworzno, Bory) w składach		
1			Szynka wędzona surowa w całości	6	94				przy dworcach kolejowych	1	30
1			Szynka gotowana krajana na części	10	—				Węgiel kamienny „Krystyna“ w skła-		
1			Kiełbasa surowa siekana	5	38				dach przy dworcach kolejow.	1	40
1			Kiełbasa krajana wędzona	6	94				Węgiel kamienny (z kopalni „Da-		
1			Kiełbasa siekana wędzona	5	92				browa górnicza“) w skła-		
1			Wędzonka surowa	5	92				dach miejskich przy ulicy		
1			Wędzonka gotowana	6	28				Warszawskiej	1	90
1			Sardelki sztuka	—	22				z dostawą do domu	2	18
1			Kiełbaski wiedeńskie . . . para	—	22				Węgiel kamienny w składach han-		
1			Stonina	7	20				dlarzy w mieście	1	50
1			Smalec za 1 kg.	7	76				Węgiel kamienny w drobnej sprze-		
1			Smało niesolone, bil za 1 kg. . .	7	—				daży sposobem rozwoju przez		
1			Podrób: a) płuco wołowe za 1 kg.	1	—				uprawnionych z dostawą do		
			b) wątroba „ „ 1 „	2	40				domu	1	60
			c) flaki „ „ 1 „	2	—				***) Zapalki szwedzkie za 1 pudeł.	—	4
			d) nerki „ „ 1 „	2	80				„ „ „ za 10 „	—	7
			**) Cukier: A. w handlu hurtow.: .						„ „ „ za 10 „	—	82
100			1) Duże głowy w oryginalnem						Spirytus denaturowany o zawar-		
			opakowaniu z banderolą ko-						tości 90% alkoholu za 1 litr	1	26
			loru złotego za 100 kg. . . .	93	45						

UWAGA: *) Każdy rzeźnik obowiązany jest sprzedać żadaną ilość mięsa, najnniej 1/4 kilograma.

Dokładka przy sprzedaży mięsa może wynosić: a) przy mięsie z części tylnych najwyżej 20%, b) przy
górnej sztuce, sponderze rozbratowym i pędze bez kości goleniowej najwyżej 10%. — Do mięsa z innych
części przednich dokładki dodawać nie wolno. — Na dokładki użyte być mogą części do użycia podatne,
pochodzące z tego zwierzęcia rzeźnego, z którego pochodzi mięso sprzedawane a mianowicie: kości
rurkowe, wątroba, nerki, śledziona; na dokładkę natomiast nie wolno używać kości płaskich jak n. p.
żeber. — Części z innych zwierząt nie mogą być dodawane jako dokładki, wyjąwszy na żądanie kupującego.

**) Cukier sprzedawany w oryginalnem opakowaniu jest tańszy a żadnemu sprzedawcy nie wolno odmówić
sprzedaży takiego cukru na żądanie. Ceny cukru ustanowione dla hurtownego handlu obowiązują także
przy sprzedaży mniejszych ilości jak 100 kg.

***) Każdy kupiec jest obowiązany sprzedać żadaną ilość zapalek.

Podane wyżej ceny mają obowiązują od 11. stycznia 1916, ceny krup od 6. grudnia 1915, ceny nafty od 2. stycznia
1916, detajliczne ceny cukru od 1. lutego 1916, ceny spirytusu od 4 marca 1916.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa

dnia 27. kwietnia 1916 roku.

Zmiany w rejestrze handlowym.

Wpis firmy:

Spółka kredytowa właścicieli hoteli, pensyona-
tów i restauracyi, stow. zar. z ogr. por. w Zako-
panem.

Zmiany i dodatki przeprowadzono przy firmach:
Markus Schwartz, handel śledzi w Podgórzu
(otwarcie filii w Wiedniu).

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipote-
czny — filia w Krakowie.

Towarzystwo Związkowe w Nowym Targu
(otwarcie likwidacyi).

Spółka oszczędności i pożyczek w Czechówce.
M. Jarra, fabryka wyrobów metalowych w Kra-
kowie (wykreślenie filii w Pradze).

Elias Hoffman i Syn, handel mąką, wiktuała-
mi i zbożem w Krzeszowicach (otwarcie filii w
Wiedniu).

Spółka rolniczo-handlowa „Pług“ w Kolbuszo-
wej.

S. Tugendhat jun., fabryka sukna w Lipniku
obok Białej.

Wykreślono firmę:

M. H. Neugröschel, agencja, dom komisowy i
inkasowy w Nowym Targu.

Urządzenie i ozdobienie grobowój wojskowych.

Na cel powyższy złożyli w dalszym ciągu w myśl
odezwuy Izby handlowej i przemysłowej: